

gerne have Valgretsbetingelserne noget skærpede. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har stillet Ændringsforslag om at skærpe Valgretsbetingelserne noget og foreslaar saaledes — om Forladelse, det er navnlig Formen for Løftet, det ærede Medlem foreslaar skærpet. Det ærede Medlem foreslaar, at der i § 6 skal indføres efter Ordene: „Litra a.—c. i 4de Stykke: „eller handler i aabenbar Strid med det efter § 8 afgivne Løfte“ — det er i det Stykke af § 6, der handler om, naar et Valgs Gyldighed kan ophøre. Der er det, som jeg sagde før, angivet, naar Betingelsen for Valgbarhed og Valgret i Henhold til § 4, Litra a.—c., ophører, og det ærede Medlem vil nu have dette skærpet saaledes, at Valgretten til Menighedsraadene ikke blot skal ophøre, naar disse Valgretsbetingelser ikke længere ere til Stede, men vil have tilføjet, at ogsaa hvis det valgte Medlem handler i aabenbar Strid med det efter § 8 afgivne Løfte, skal Valget være ugyldigt. Naar man saa vil se paa, hvad det er for et Løfte, staar det nævnt i Lovforslagets § 8, men det ærede Medlem vil ikke nøjes med Løftet, saaledes som det der er affattet, han vil have tilføjet, at de skulle vedkende sig deres Daabspagt og love, at de med Troskab og Nidkærlighed ville udføre det dem betroede Hverv o. s. v., som det staar i Forslaget. Det, som det ærede Medlem føjer til, er altsaa, at de skulle vedkende sig deres Daabspagt. Jeg kan selvfølgelig godt forstaa, at det ærede Medlem, som har varm kirkelig Interesse, gerne vilde have taget alle de Forholdsregler, der vare mulige, for at faa kirkelige Valg. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem arbejder for Sagen i den Retning, men jeg vil sige til det ærede Medlem, som jeg har sagt før: Jeg tror ikke, det lader sig gøre at faa virkelige Garantier for et fuldtud kirkeligt Valg. Og hvad der støder mig her i dette Ændringsforslag til § 8 om, at vedkommende skal aflægge Løfte paa sin Daabspagt, det er det, at jeg opfatter det som en Art Konfirmation, og jeg synes ikke, at vi skulle være stærkt fristede til at faa Folk konfirmerede om igen ved enhver given Lejlighed. Imidlertid have disse Ændringsforslag her jo ikke været til Behandling i Udvalget, de ere jo stillede uden for Betænkningen. Jeg kan kun sige om dem, at jeg kan ikke tiltræde dem, og jeg vilde gerne anmode den ærede Forslagsstiller om at tage dem tilbage. Jeg skal endvidere tilføje, at der skal blive

givet Udvalget den Lejlighed, som det endnu ikke har kunnet have, til at tage Ændringsforslagene under Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Hvor meget eller hvor lidt Hensyn Udvalget vil tage til disse Ændringsforslag, skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig om.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har sine store Betæneligheder ved Forslaget. Saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem, er der navnlig et Punkt, som han kunde ønske at faa ændret, det er ogsaa angaaende Løftet i § 8, det samme som flere andre Medlemmer her i denne Sal have omtalt. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds udtalte sig for, at Menighedsraadets Medlemmer burde forpligte sig paa Folkekirkens Lære, saaledes som den er fastslaaet i Luthers lille Katekismus. Jeg finder ikke, at det er rigtigt at sætte det ind i Lovforslaget. Jeg opfatter det nemlig saaledes, at Kirkens Lærere, det vil sige Præsterne, dem kan man forpligte for Folkekirkens Lære, men Menighedsraadens Medlemmer, som ikke skulle have et Lærerembede i Folkekirken, dem gaar det ikke an at forpligte paa Folkekirkens Lære. Jeg ser heller ikke, hvad der i det hele skulde vindes derved.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), som talte i Dag, begyndte med at udtale noget om, at det ikke er de fattige, som ere Kirkefjender eller ere de mindst religiøse her i Landet, og at Overklasserne ikke ere mere religiøse. Jeg kan i det Stykke fuldstændig slutte mig til det ærede Medlem, det har jeg ogsaa gjort mig til Talsmand for, at det gaar ikke an at sætte Skel der efter fattig og rig, og er der noget, der har gjort ubodelig Skade for vor Folkekirke, saa er det det, at man maaske fra visse Sider har været tilbøjelig til netop at bebrejde de fattige Arbejdere, at de ere Kirkefjender, hvad jeg aldrig har opdaget, at de ere. Men ganske vist kunne de blive behandlet paa en saadan Maade af Kirkens Mænd, at det faar Udseende af, som om de vare Fjender af Kirken, hvad de ganske sikkert ikke ere. Jeg har tidt undret mig over, at Kirkens Mænd ikke stode blandt de forreste i Kampen for sociale Reformers Gennemførelse her i vort Folk. Kirkens Mænd burde staa paa Friheden og Ligheden og Broderskabets Side som ingen andre i vort Folk, de burde staa som de fremmeste i Kampen for Frihed og Lighed i vort Folk. Desværre have vi sjældent set